

Sygn. akt VI Ka 202/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie SO Klara Łukaszewska

S SR del. do SO Grzegorz Stupnicki Protokolant Małgorzata Pindral

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2014r.

sprawy P. F.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Kamiennej Górze

z dnia 19 lutego 2014 r. sygn. akt VIII K 757/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec skazanego P. F. w ten sposób, że obniża orzeczoną wobec niego karę łączną pozbawienia wolności do 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VIKa 202/14

UZASADNIENIE

P. F. skazany został:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 06.05.2013 r. sygn. akt VIII K 78/13,

a) za czyn popełniony: w dniu 09.06.2012 r., kwalifikowany z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności,

b) w okresie pomiędzy 26.05.2012 r. a 03.06.2012 r., kwalifikowany z art. 278 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 06.11.2013 r. sygn. akt VIII K 521/13, za czyn popełniony w okresie pomiędzy 1 a 30 listopada 2012 r., kwalifikowany z art. 278 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze VIII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Kamiennej Górze wyrokiem łącznym z dnia 19 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt VIIIK 757/13:

1. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył skazanemu P. F. kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami opisanymi w punktach Ia, Ib i II części wstępnej wyroku łącznego i wymierzył mu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu P. F. na poczet kary łącznej pobawienia wolności orzeczonej w pkt 1 części dyspozytywnej wyroku łącznego okres rzeczywistego pozbawienia wolności: w sprawie sygn. akt VIII K 78/13 w dniach 10.06.2012 r., 11.06.2012 r. i od 10.04.2013 r. do 28.06.2013 r. i od 26.12.2013 r. do 19.02.2014 r. i nadal,
3. pozostawił do odrębnego wykonania pozostałe orzeczenia zawarte w wyrokach opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku łącznego,
4. na podstawie § 2 ust. 3 i § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. kwotę 147,60 zł, w tym kwotę 27,60 zł stanowiącą stawkę podatku od towarów i usług,
5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił P. F. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego zarzucając nadmierną surowość orzeczonej kary łącznej, a w szczególności nieuwzględnienia znaczenia dobrej opinii o skazanym świadczącej o zaawansowaniu procesu jego resocjalizacji oraz pominięcie okoliczności, że jednostkowe kary pozbawienia wolności naruszały zasadniczo jedno dobro prawne w postaci mienia, co łącznie sprawia, iż orzeczona kara pozbawienia wolności powinna być łagodniejsza (art. 439 pkt 4 kpk).

Stawiając powyższy zarzut obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie niższej kary łącznej pozbawienia wolności wobec skazanego P. F..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie była pozbawiona racji, co skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie orzeczonej wobec skazanego P. F. kary łącznej pozbawienia wolności.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa wymiar kary łącznej zależy od stopnia przedmiotowego i podmiotowego związku pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, co może przemawiać za korzystniejszym lub mniej korzystnym ukształtowaniem wymiaru kary w wyroku łącznym (zob. m.in. wyr. SA w Łodzi z 20.09.2001r. II AKa 154/01, orz. Prok. i Pr. 2002 nr 4, wyr. SA w Krakowie z 4.10.2004r. II AKa 175/00 KZS 2000 nr 10, poz. 31, A. Marek Kodeks karny. Komentarz. Dom Wydawniczy ABC 2005, k. 289. Na wymiar kary łącznej orzekanej w wyroku łącznym wpływ ma także zachowanie się skazanego po orzeczeniu kar jednostkowych, skoro art. 571 kpk przewiduje możliwość zwrócenia się do Zakładów Karnych, w których skazany przebywał, o nadesłanie opinii o jego zachowaniu się w trakcie odbywania kary. Z możliwości tej skorzystał Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie.

W sprawie niniejszej połączeniu podlegały trzy kary jednostkowe wymierzone skazanemu P. F.: 3 lat pozbawienia wolności, 1 roku pozbawienia wolności i 1 roku pozbawienia wolności orzeczone w dwóch wyrokach jednostkowych w sprawach VIIIK 78/13 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze i VIIIK 521/13 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze.

Wymierzona przez Sąd I instancji kara łączna 4 lat pozbawienia wolności znajduje się w połowie drogi pomiędzy zasadą pełnej absorpcji i pełnej kumulacji, jednakże faktycznie jest powtórzeniem wymiaru kar dotychczas wykonywanych wobec skazanego, bowiem kary 3 lat pozbawienia wolności i 1 roku pozbawienia wolności orzeczone w sprawie VIII 78/13 połączone były karą łączną 3 lat pozbawienia wolności, która podlegała efektywnemu wykonaniu. Tak orzeczona w zaskarżonym wyroku kara łączna nie uwzględnia stopnia resocjalizacji skazanego, który wynika z opinii o nim z Aresztu Śledczego w Jeleniej Górze z dnia 5.06.2014r. (k. 56). Opinia ta stanowi w istocie powtórzenie wcześniejszej opinii o skazanym z 3.02.2014r., którą dysponował Sąd I instancji (k. 24). Dane wynikające z tych opinii przemawiają za przyjęciem argumentacji skarżącego obrońcy, co do umiarkowanego zaawansowania procesu resocjalizacji skazanego i zasadności obniżenia kary łącznej do wysokości niższej, niż dotychczas wykonywana w wyrokach jednostkowych. Zważyć ponadto należy, że wszystkie przestępstwa z w/w spraw popełnione zostały w stosunkowo krótkim okresie czasu, od czerwca do listopada 2012r. i że są to przestępstwa przeciwko mieniu (choć w przypadku kary 3 lat pozbawienia wolności, chodzi o przestępstwo z użyciem przemocy z art. 280§1kk i inne).

Reasumując powyższe okoliczności Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec skazanego P. F.w ten sposób, że obniżył orzeczoną wobec niego karę łączną pozbawienia wolności z 4 lat do 3 lat i 6 miesięcy, uznając jednocześnie, że większe obniżenie kary nie byłoby uzasadnione. W pozostałej części Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M.kwotę 147, 60 w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego P. F.z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd Okręgowy mając na uwadze sytuację materialną skazanego, zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.